

Cerșetorul firii muribunde...

Florin-Cezar CĂLIN

Tu ești coșmarul unei boli ciudate,
Acum când iarna vine pe pământ.
Izvorul meu bolnav de sănătate,
Silaba mea sau vocea din cuvânt.

Mușcate sângeros iluminate,
Și turturele rătăcind prin amintiri.
Sunt vise de curând împerecheate,
Speranța uimitoarei nemuriri.

Acum și-aici aș vrea să revanșez,
Focul ce arde în ființa mea.
Pentru iubirea ta am să optez,
Când viața, conștient, ți-oi pentra.

Să prezentăm poezilor plângând,
Iubirea ce ne roade de o vreme.
Și-n fața dânsei noi îngenunchind,
S-avem puterea de-a nu ne mai teme.

Suntem născuți pentru eternitate,
Văd moartea penetrând dorința mea.
Ce se numește simplu ... demnitate,
Fără de care doru-ți va ceda.

Sunt cerșetorul firii muribunde,
Dar și strategul lumii conștiente.
Că-n vise, fericirea se ascunde,
De multe zile ... ce sunt permanente.

Brăila, septembrie 2017